

4.
 Han fick hjertsting härvid dagen,
 När han såg en wacker Dam,
 Hvilken följde frihets Egen,
 Och steg i des sällskap fram;
 Då han mente; at hans Dater,
 Skulle brnta hjertat löst,
 Men han blef båd ond och flater ::
 En det qwälde ej des bröst.

5.
 Gåse stryk nu dina segel
 Af din tankars farkost ner,
 Fråga opartiskt en Spegel,
 Den lär säga dig än mer,
 Ingen samning will jag wåja,
 Men min mening föra fram,
 Ståltå Gåse, de som säja ::
 Du är wacker, må få skam!!!
 E N D E.

För några dagar sedan utfläkte,
 och helt lustige kärleks.

Wisor,

Den Första :

Om en stält och inbilsk
 Friare,

Den Andra:

Swad för et lustigt Swar
 han får.

Bägge kunna sjungas under samma
 Melodi som: Sara Bångs Wisa:
 Eller som kulan höst med rågn
 och töfen &c.

Både för nöje och nytta skull,
 är detta tryckt i Åhr.

Sinnet godt och altid lika:
 Höfligheten aldrig Ny;
 Ögon stads af mildhet rika;
 Wacker mått och liflig hy;
 Wurmfrött hufwud, wurmfri maga;
 Arbarhet i tal och gång;
 Altid weta folck behaga::
 Men naturligt, utan twång.

2.

Täcka Jris will I undra,
 Att så mången älskar Ehr,
 Och att I bland många hundra,
 Är den enda jag tillber;
 Ej fullkomlig skönhet wörda,
 Strider mot förstånd och wett,
 Själ

Själens fiänner straxt en börda ::
 Första gången jag Ehr sedt.

3.

Sjelf Naturen har begåfwadt
 Er med all fullkomlighet,
 Ja, jag tror att Himlen läfwat
 Gidra mig med Ehr förtret;
 Knappt I skådas för'n man finner
 Hvad det är att wara fiär,
 Knappt man Ehr tilbedja hinner ::
 För'n I mig att sucka lär.

4.

Alla lär wäl se och finna,
 Det ej dårskap kallas bör,
 Att åt ung och rasker Qwinna,
 Man en skianck af hjertat gibr;
 En de som förmåtit skryta,
 Att beständigt om sig rå,
 Mod i största swaghet byta::
 Om det dem skull gälla på.

5.

När min ögon til tig komma,
 Hjertans lilla täcka Sjal:
 Alla lemmar få en fromma

Och

Och sig fagna med god skärl.
Men när tu mig wil fördölja,
Jag ej annat ser och wet,
En min lefnad wil mig följa ::
Ned i grafven med förtret.

6.

Ach hwad jag här måste lida,
Det din dygd allena gör!
Som sin strålar sträcka wida
Ifrån Öster intil Ödr:
Som en Sol på Himlen wida,
Har jag dig just skådat an,
Wet at hjertat mitt må' swida ::
Om du mig ej blidka kan.

7.

Af din skönhet jag betagen,
Af din dygd och ärbarhet:
Och wil önska at den dagen
Enste med behaglighet;
Då ditt hjerta öfvermunnit,
Af den som dig håller kär,
Då jag och mitt nöje funnit ::
Öfwer alt i werlden är.

8.

Jag din träl, och wän, skal skrifwa
Namnet ditt i Elphenben:

Ditt

Ditt Portrait i Guld indrifwa:
Din Gestalt i marmorsten;
Sedan skal det noga gömmas
I mitt Hjertans inre wrå,
Och af mig ej nånsin glömmas ::
Tills jag wandra måst härifrå.

9.

Ifrån dig mig ej skall stilla
Någon ting i världen här,
Låt då wara det din wilja,
Jag din trogna wän nu är;
Bind wår hjertan så tilsamman,
Att de aldrig dela sig:
I all nöd, sorg, lust och gamman ::
Alltid trohet fins hos mig.

10.

Derför' låt dig nu behaga,
Hjertat mit, som till dig bögd
Alla tider alla dagar,
Till dess det är wäl förnögd;
Låt mig bo hos dig med ära,
Til dess jag mitt afskied tar;
Ifrån dig min Hjertans Kiära ::
Och jag lägges uti graf.

11

Är jag ej så högt upfatter
Till stor magt och myndighet,
Har ej eller stora skatter,
Hwarpå mången påcka wet;

Hop-

Hoppas, Himlen wäl förnöjer
Ringa Vi så wäl som Björn,
Fast det stundom litet dröjer ::
Måttas dock en Sparf som Örn.

12.

Koligt lefwer den sig nöjer
Med det Himlen gifwa will,
Och sitt sinne icke böjer
Efter werlden som är snill:
Mången täncker jaga Hinder,
Men i wärde Råfwar tar,
Ser wäl up; men är dock blinder ::
Wäljer wäpling, hämtar starr.

13.

Himlens nåd som är den bästa,
Och os stadigt hjälpa will:
Hoppet wårt på henne fästa,
Tro och kärlek höfs dertil;
Sann Gudsfruchtan deraf finter,
Fromhet, dygd och annat mer,
Timligt godt då icke tryter ::
Gud är den som det wäl ger.

14.

Täcka Själ jag will nu sluta
Denna ringa trohets dikt;
Lätt och ingen derpå pruta,
Att det är en wälment plickt.
Far nu wäl min Enda Ena,
Himlen blif dig alltid när,
Lätt och ingen det förmena ::
Att Du min allena är!!! Svar

S W A R.

Stolta Gofe, fast du fräser,
Menar du jag aktar dig,
Fast din bittra galla gåser,
Du dock icke skrämer mig;
Ja, ändock du länge knotar,
Är jag alltid wäl befast,
När min ondskas mig måst hotar ::
Då är det mitt nöje måst.

2.

Det är undligt Gofen täncker:
Hela werlden är des träl,
Och at hwar en flicka skänker
Bort sin frihet, Lif och Själ,
Endast för des gunst at äga;
Men tro fritt, han sig bedrar,
Jag har hört, at folcket säga ::
Ingen än des bojer drar.

3.

Är det sågrings minner täcka?
Är det höfligt, gapig mun?
Sula ögon, som å fräcka!
Jag besinnar mig en stund;
Den som Jris skal så äga,
Han må aldrig säfwa trngt;
Jag en sanning dig wil säga ::
Jag wet fullt är alltid slagg.

4. Han

Peter Eyring